

Emiel van Bockel is informatiemanager en expert op het gebied van informatiemanagement en BI. In deze column belicht hij de waarde van informatie. Meer van Emiel is te vinden op zijn blog www.bifacts.com

The Information Matrix?

Het is iets meer dan tien jaar geleden dat 'Big Brother is watching you' een grote hype was. Iedereen had het over de ethiek van het plaatsen van camera's en het daarmee bekijken van mensen. Televisiemagnaat John de Mol gaf een extra boost aan de discussie middels zijn befaamde tv-programma *Big Brother*. We maakten ons in Nederland druk over de schending van onze privacy door de camera's op elke hoek van de straat. We waren er vooral bang voor dat iedereen zomaar van alles over je te weten zou kunnen komen.

Vandaag de dag praten we over social media als de normaalste zaak van de wereld. Massaal plaatsen wij er vrijelijk allerlei informatie op over onszelf. Door commerciële technieken wordt dit ook wel 'big data' genoemd. Zonder dat we er wellicht erg in hebben, laten we veel meer data achter dan we eigenlijk zouden willen. De informatie die eruit is te destilleren, is veel meer dan de *Big Brother*-camera's ooit zouden kunnen waarnemen. Toch maken we er ons niet zo sappel over als in de tijd van *Big Brother*. Maar let op: er loert een ongehooflijk gevaar achter big data. De impact van big data kan namelijk exponentieel groter zijn dan die van *Big Brother*.

Sta maar eens stil bij wat een doorsneegebruiker van social media bijdraagt aan de pot van big data. De dagelijkse besommeringen worden geplaatst op Twitter. Het werk is volledig na te lezen op LinkedIn. Het vriendennetwerk staat op Facebook. Beelden worden achtergelaten op Picasa en filmpjes op YouTube. De sportieve vrije tijd wordt ingevuld met apps als iMapmyride. En alsof het nog niet voldoende is, worden zelfs de uren dat je slaapt geregistreerd.

Er is nog meer data die wij wellicht onbewust laten registreren waaruit veel informatie over onszelf te halen is. We zijn massaal overgestapt op Wordfeud. Met die data is makkelijk te achterhalen wat de woordenschat c.q. het IQ van de speler is. Een ander voorbeeld is de Playstation van Sony. Daarmee worden alle bewegingen bijgehouden en vastgelegd op een centrale server. Daarmee weten zij dus als geen ander hoe visueel iemand is ingesteld. Stel dat de informatie van Wordfeud en Sony bij elkaar komen. De combinatie van het IQ en het gegeven of iemand al dan niet visueel is ingesteld, kan onderdeel gaan uitmaken van de informatie die nodig is om bijvoorbeeld een studieadvies te genereren. Ik weet niet of ik daar wel blij mee zou zijn.

Albert Heijn weet mijn eetpatroon en daarmee mijn stijl van leven. Het is dan ook makkelijk te achterhalen of ik al dan niet gezond eet. Met foursquare is snel te bepalen of ik vaker in de kroeg zit dan op de sportschool. Breng deze twee bij elkaar en voor je het weet is er een advies te genereren voor een hypotheek of ziektekostenverzekering. Dat zou toch helemaal te zot voor woorden zijn. Het lijkt wellicht ver gezocht. Immers, Albert Hein zal zo iets toch nooit doen? Die vertrouwen we wel! Maar is Google of Facebook net zo te vertrouwen als Albert Hein? Ze zijn niet voor niets bezig met allerlei verborgen privacyvinkjes. Lees de kleine iCloud-lettertjes van onze vrienden van Apple. Wat dacht je van de plotseling veranderende copyrights van Tinypic?

Het is niet ondenkbaar dat partijen in de nabije toekomst informatie gaan combineren. Het is echt een kleine stap om vanuit big data combinaties te gaan maken. Dan mogen we hopen dat deze extreme vorm van informatie niet in verkeerde handen valt. Als alles wat je doet wordt vastgelegd en combinaties worden gemaakt, dan is 'The Matrix' op basis van die informatie dichterbij dan wij zelf denken. To be continued ...

